

1665 7. Dec. 1891: 1. Beh. af Lovf. om Odelæggelse af Ravnens Yngel paa Færøerne.

1666

Lovforslagets Paragraf samt Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til 3dje Behandling indkaldtes til i Morgen Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Odelæggelse af Ravnens Yngel paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 45).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

I. Thomsen: Dette lille Lovforslag er et Forsøg paa at ødelægge Ravnens Yngel paa Færøerne. Denne Rovfugl, Ravn, har nemlig lige fra gammel Tid været en Landplage deroppe og har anrettet store Odelæggelser paa Faarene og ligeledes paa andre Dyr, som ere til Nytte for Færingerne, f. Eks. den vigtige Bjergfugl, Lomvigen, men i Særdeleshed Faarene. Det er nemlig saa uheldigt for Faarene, at de netop læmme fort efter, at Ravnene har udruget sine Unger, og Ravnene er da meget gridst efter at staffe Jøde til Ungerne, og den er derfor over for de smaa Lam meget dristig. Den stiller sig gerne ved Siden af, naar de smaa Lam komme til Berden, og bringer dem saa gerne med hjem i Keden til Hunnen og til Ungerne. Man har derfor fra gammel Tid anstrengt sig for at ødelægge Ravnene. Allerede i Midaldertiden kendte man en Afgift, som kaldtes Ræbbetolden. Denne Afgift omtales i Retsprotokoller allerede i Midten af det syttende Aarhundrede, og der omtales i Lagtingets Protokoller, at i 1740 klagede den forsamlende Folkemængde over, at Ræbbetolden, som skulde opkræves rundt omkring i Landet efter gammel Sædvane, ikke blev opkrævet i den Form, hvori den var paabudt, og hvori det var Skik fra gammel Tid. Saa fik man en fgl. Resolution af 1741, som indskærpede Raabuddet om Ræbbetold. Den ved Resolutionen fastsatte Ræbbetold

bestod i, at enhver Mandsperson i Alderen fra 15 til 50 Aar uden for Torshavn og af de Menneker, som drev almindeligt Arbejde, skulde svare om Aaret enten et Ræbbe eller et Ørenæb eller to Kragenæb. Hvis denne Afgift ikke erlagdes in natura, skulde der bødes aarligt for hver Person et Skind altsaa 4 Skilling = 8 Øre i vore Penge, og det var en meget betydelig Afgift den Gang. Det viser altsaa, at man havde Øiet aabent for, at der burde gøres noget af Befolkningen i Almindelighed for at ødelægge eller i det mindste formindste denne Landplage, Ravnene. Men efterhaanden som Befolkningen tiltog deroppe og en Del af Befolkningen kom til at være ikke-besiddende af Jord, knurredes der efterhaanden mere og mere over, at denne Afgift hvilede paa Befolkningen i sin Helhed, og vi fik saa den 18de Marts 1881 en ny Lov, der affaffede Ræbbetolden, fordi den altsaa formentes at være uretfærdig, som Forholdene den Gang vare, idet den burde hvile paa Jordgodsbesidderne og ikke paa Befolkningen i Almindelighed. Men allerede i 1881 indsaa Lagtinget, at der burde gøres noget imod denne Odelæggelse, som Ravnene anretter, og Lagtinget udbød da en Præmie af Amtsrepartitionsfonden, 15 Øre for hver Ravn, der blev dræbt — et enkelt Sysjel, Baago Sysjel, har endda forhøjet denne Præmie med 48 Øre. Dette Forsøg, som altsaa paa den Maade med Præmiering blev gjort af Lagtinget, har naturligvis nok medført en Del Gavn, men det har vist sig, at Ravnene paa enkelte Steder ere tiltagne i Mængde igen og have gjort store Odelæggelser. Man har derfor optaget Spørgsmaalet deroppe til Drøftelse, hvorvidt man ikke skulde se at faa en ny Lov, som paalagde de rette vedkommende at gøre, hvad der kunde og burde gøres imod den Skade, som Ravnene forretter. Der kom saa i 1889 et Andragende fra Bygden Ørdervig paa Sulerø til Lagtinget, og det gik ud paa, at man maatte se at træffe Regler for Ordningen af dette Forhold. Saa blev der i forrige Lagtingsamling udarbejdet et Lovforslag, som blev sendt til Regeringen, og som i denne Rigsdagsamling er forelagt Landstinget og nu altsaa er oversendt til det høje Ting. Jeg tillader mig at anbefale Forslaget, idet jeg bemærker, at jeg ikke kan se rettere, end at